

Viure la Pasqua

CLAU JOVE

Enric Puiggròs sj

Responsable de la Pastoral de Joves dels Jesuïtes de Catalunya

La Setmana Santa no és una celebració més, ja que en ella commemorem el centre de la nostra fe. En algun moment, tant a escoles com en grups de fe hem comentat que ens ha estat més fàcil posar l'èmfasi en la Quaresma, com a temps de revisió, de reflexió i, fins i tot, d'esforç personal per sintonitzar-se amb Déu que no pas en la Pasqua. És des d'aquesta reflexió que m'agradaria poder oferir aquestes senzilles claus per viure la Pasqua, especialment adreçades als joves.

Quaresma i Pasqua, una mateixa realitat

No té sentit viure la Quaresma sense l'explosió de la vida que té lloc. Però tampoc tindria sentit celebrar la Pasqua sense recordar que, Aquell de qui celebrem la Vida, va morir com «un de tants» i continua morint en els racons de la nostra humanitat. Així com els deixebles van poder veure la seva realitat transformada, també les nostres vides poden rebre el do d'aquesta transformació.

Do de la vida, EN la vida

Viure el do de la Resurrecció és viure una «mirada nova» a la teva realitat.

Els deixebles són convidats a tornar a Galilea, a la seva tasca originària. Nosaltres rebem el do de fer present Jesús «a la nostra pròpia Galilea» (casa, escola, facultat, etc.).

En comunitat

Els deixebles es busquen els uns als altres per explicar-se allò que han viscut. No té sentit viure un missatge que és joïós si ens ho quedem per a nosaltres mateixos. Cadascú és convidat a transformar la realitat que l'envolta, a fer present l'Evangeli de les formes més creatives possibles.

Fent un esforç de concretar en accions concises, crec que els cristians som convidats a tenir cura d'aquest temps: el retorn a la pregària, a donar una mirada contemplativa de la realitat (Jesús, ara i aquí, se't mostra present) i a gaudir de les senzilles coses del dia a dia. En un món que juga a accelerar-nos perquè no tinguem criteri propi, la invitació de Jesús és a la profunditat en la nostra vida, una vida marcada per l'alegria. No l'alegria del xivarri, sinó l'alegria que sols Déu pot donar i que canvia tant la vida del creient com dels qui l'envolten.

CLAU BÍBLICA

Begonya Palau

Biblista

És de nit encara, però el dissabte ja ha passat i, amb ell, l'observança estricta del repòs de la festa. Finalment elles poden sortir de casa i tornar al lloc on, amb intens dolor, van veure per darrera vegada el seu cos exànim. És fosc per posar-se a caminar però res no tem qui té clar l'objectiu.

Surten carregades d'olis aromàtics. Josep d'Arimatea l'ha enterrat precipitadament, sense deixar temps per a les pràctiques pietoses de la sepultura jueva. Cal ara ungir aquell cos mort, el cos de l'home que les ha estimat d'una manera única, mirant-les i acollint-les en la seva pròpia dignitat de dones, un atribut rar en la societat de l'època. Fins i tot les va rebre com a deixebles en el seu mestratge itinerant, sense reserves, saltant-se els convencionalismes del seu temps. Poden aquestes dones, que així s'han sentit estimades, romandre quietes a casa sense retre-li el darrer homenatge?

Desig ardent de veure el Senyor

Hi ha quelcom que corre més veloç i més enllà que el raonament: l'amor apassionat. Però, a mig camí es pregunten: «Qui ens farà rodolar la pedra de l'entrada del sepulcre?» (Mc 16,3). Han recuperat el seny? Cert: no es pot ungir un mort que ja ha estat enterrat i clausurat al seu sepulcre. Tanmateix, l'impuls pasqual no ha fet més que començar; a elles res no les aturarà!

En la follia d'aquelles dones hi ha una actitud paradigmàtica per a tota l'Església: el desig ardent de veure el Senyor! Com hi pot haver nervi evangèlic on hi ha només passivitat o mediocritat o recerca de seguretats i de prestigi? Cal un moviment nou, absurd, il·lògic, que recuperi la preciosa catequesi del Mestre: «Demaneu, i Déu us donarà; cerqueu, i trobareu; truqueu, i Déu us obrirà» (Mt 7,7). Per a bastir el món nou del Regne es necessiten actituds noves, agosarades, lliures.

Quina sorpresa la seva! Es troben amb un ésser sobrenatural que les convida a realitzar el seu anhel impossible: entrar al sepulcre. Però, heus ací que, contràriament al que esperaven, el cos mort no hi és. I l'àngel els dóna la correcta interpretació d'aquella visió: «Vosaltres busqueu Jesús de Natza-ret, el crucificat: ha ressuscitat, no és aquí. Mireu el lloc on l'havien posat» (Mc 16,6). No entren en disquisicions teològiques, simplement deixen que el seu cor exulti d'alegria, perquè: si el Senyor és viu, l'encontre amb ell és possible, al·leluia! Hi pot haver una notícia més gran per a qui acaba de perdre la persona més important de la seva vida?

Missió de fer arribar l'anunci

Aleshores l'àngel els dóna un encàrrec: «Aneu a dir als seus deixebles i a Pere: "Ell va davant vostre a Galilea; allà el veureu, tal com us va dir"» (Mc 16,7). Ara tenen la important missió de fer arribar l'anunci joïós als deixebles. Prou saben que no és comesa fàcil, perquè el seu testimoni, pel fet de ser dones, no gaudeix de reconeixement legal: serà preferible tornar a casa i no dir res a ningú a fi de no ser titllades de dones frenètiques?

La immensa alegria d'elles pot més que la por, i, finalment, es decideixen a comunicar als deixebles la resurrecció. No s'han après una lliçó de memòria, sinó que tot el seu cos exultant mostra la veracitat de l'anunci. Els deixebles, ara i adés, necessiten escoltar-les, els hi va la vida, si no volen romandre en la por i la tebior. I, aleshores, amb elles, aprendre a moure's al ritme del Ressuscitat, per tal d'incorporar molts germans i germanes a la festa del seu Regne.

XIPRE

Monàstic

Club⁺amics

Associació Amics de Catalunya
Cristiana i Ràdio Estel

Contacte:
Tel: 934 092 700
info@clubmes.cat
www.clubmes.cat

Organització tècnica
Ruth Travel GC 1478

Del 9 al 16 de maig

